

CLOSE-UP

BLIEPERS

Vat: Bliipers luisteren naar micromuziek (gemaakt met behulp van oude spelcomputers en gameboys) en komen samen met andere bliipers om te dansen op oldskool computerklanken. Waar: Atari-feestje in de Amsterdamse club Nieuwe Anita.

TEKST BRITT STUBBE

Veel Nederlanders schijnen terug te verlangen naar vroeger. Want vroeger, dat was nog eens een tijd. De mensen waren liever. De ongeren beleefder. En de dieren minder vals.

Als in een Amsterdamse club een jongen met een joystick voor een spelcomputer zit, is het alsof vroeger steeds sneller vroeger wordt. Het jaren tachtig-spel op het scherm lijkt in niks op de high-tech computergames van nu. Dit is de ronduit ouderwetse oerversie, gespeeld op een Atari-computer. De ogen van de jongen staan wijd open gesperd en zijn linkervoet tikt neurotisch op de grond. Naast hem, op de versleten leren bank, zitten twee vrouwen te kletsen. Ze hebben het over hun katten. De ene, Miepje, heeft vlooiën. De andere, Joris, moet gecastreerd. De jongen hoort er niet. Hij is momenteel een lama (een blokje op streepjes met een driehoekje als kop). Meer precies: een lama die vecht tegen honderden happende hamburgers, kamelen en piramides. Een ingewikkelde verhaallijn kent het spel niet: iedereen en alles moet dood en kapot. Behalve de lama zelf, want dan is het game over. 'Fuck man! Llamatron. Vet! Dat heb ik al in geen eeuwen meer gespeeld,' zegt een bezoeker die langsloopt. Jeugd sentiment, het is vanavond een belangrijk element.

De door de dj gedraaide plaatjes doen de mensen op de dansvloer houterig bewegen. Computernerds in T-shirts met grafische opdrukken en hippe meisjes met speldjes in hun haar – ze zijn de dansvloer niet af te krijgen. Zouden ze de schokkerige figuurtjes uit de ouderwetse videogames, geprojecteerd op de muur achter

BEELD: JOERI DE JONG

ze, proberen te evenaren? Yeah, do the funky Pac-man! Of kunnen ze gewoon niet dansen?

De dansplaatjes lijken geregeld op ellenlange ringtones. Bliipjes-en-piepjes-tracks die zijn gecomponeerd op Game Boys of oude spelcomputers zoals de Atari 2600 of een Commodore 64. Er worden zelfs covers gedraaid. Madonna's *Into The Groove* klinkt best lekker, gespeeld op een Game Boy. Een dikke jongen met een doktersjas komt voorbij, hij is hier om de dorstigen te redden. Met een injectienaald spuit hij een zorgvuldig afgemeten hoeveelheid wodka in limonadepakjes. Eind twintigers en dertigers lurken aan het soort pakjes dat moeders vroeger in hun schooltassen stopten. Jeugdherinneringen mengen met alcohol, het kan gevaarlijk zijn. Toch blijft de sfeer uitermate vriendelijk en beschaafd. Tegen een uur of twaalf is de dansvloer schoongeveegd en hangt er een enorme plastic bal aan een lang elastiek. Twee uit het publiek gehaalde vrouwen krijgen een lange stok met daarop een kartonnen bord in hun handen gedrukt. 'Fuck man!

EIND TWINTIGERS EN DERTIGERS LURKEN AAN HET SOORT PAKJES DAT MOEDERS VROEGER IN HUN SCHOOLTASSEN STOPTEN

Pong. Cool! Dat is nog eens oer,' zegt de jongen die het weerzien met Llamatron ook al zo'n sensatie vond. Pong is een simpel tennis-spelletje (twee streepjes en een rondje), waaraan begin jaren tachtig hele huishoudens verslaafd raken. De vrouwen meppen hard met hun borden tegen de bal. De toeschouwers juichen hard als de bal weer eens de rand van het balkon raakt. Vroeger was vermaak nog eenvoudig. Vroeger. Dat was nog eens een tijd.

Bliipen kan de komende maanden ook op 13 december in SPC Nijmegen, 16 december in De Bakkerij in Castricum, 6 januari in 013 in Tilburg en 25 januari in Studio 80, Amsterdam.